

frestande i fysiskt avseende som det tidigare var. Likaså har mot en sådan reform anförts de höga kostnader den skulle medföra för det allmänna. Vad det gäller den ökade medellivslängden måste dock sägas att den kan påverka frågan om pensionsåldern i en ännu relativt avlägsen framtid, men inte nu. Dagens problem gäller pensionsåldern för nu yrkesverksamma 50- och 60-åringar. Vad det gäller de eventuella mindre fysiska påfrestningarna i arbetet torde det mer än väl uppvägas av ökade påfrestningar i psykiskt avseende till följd av ett numera långt hårdare arbetstempo.

I kostnadsfrågan slutligen måste man naturligtvis avväga vilken pensionsålder som med hänsyn till arbetslivets krav och påfrestningar är den lämpliga. Hänsyn måste också tagas till att det som regel är de som tidigast gått ut i arbetslivet som får vänta längst på sin pensionering. Rättsviseskäl talar också för att standardstegringen i form av lägre pensionsålder kommer dem till del som nu har 67 år som pensionsålder.

Enligt min mening är frågan om en sänkt pensionsålder av sådan angelägenhetsgrad att den måste tas upp till förnyad prövning. Denna prövning bör ske i nära anknytning till den utredning som kommer att bereda frågan om folkpensionerna efter 1968. Frågan hänger också nära samman med de problem som utreds av 1963 års arbetstidskommitté. Någon av de nämnda utredningarna bör få i uppdrag att utreda frågan om en sänkt folkpensionsålder.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om parlamentarisk utredning av frågan om sänkt folkpensionsålder.

Stockholm den 26 januari 1966

Eric Carlsson

Nr 571

Av herr Carlsson, Harry, m. fl., om samordning av pensionsutbetalning och skattelikvid.

(Lika lydande med motion nr 705 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Harry Carlsson

Sten Åkesson

Eric G. Peterson

Per Jacobsson
